

sygn. akt IX Ka 163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Walenta

Sędziowie : SO Aleksandra Nowicka

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant : staż. Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r.

sprawy przeciwko **B. R.** oskarżonemu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zb. z art. 57 a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Golubiu - Dobrzyniu

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy, VII Wydziału Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Golubiu - Dobrzyniu

z dnia 17 grudnia 2014 r. sygn. akt VII K 364/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 57a § 2 kk orzeka od oskarżonego B. R. na rzecz pokrzywdzonego T. G. kwotę 500-, (pięciuset) złotych tytułem nawiazki;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 163/15

UZASADNIENIE

B. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 21 kwietnia 2014 roku w K., pow. G., woj. (...) - (...) na ul. (...) działając publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania umyślnie dokonując zamachu na nietykalność cielesną i zdrowie T. G. pobili wymienionego w ten sposób, że uderzali go rękoma po głowie, a następnie kopali po głowie i całym ciele narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 §1 kk lub art. 157 §1 kk i powodując u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka twarzy i głowy, zasinienia twarzy, otarcia naskórka okolicy prawego łuku brwiowego oraz głowy okolicy czołowej lewej, zasinienia okolicy nasady nosa przechodzącego poprzez kąt przyśrodkowy oka prawego na powieki tego oka, policzka prawego oraz głowy okolicy czołowej, ciemieniowo skroniowej prawej i skroniowej lewej, gdzie skutki doznanych urazów należy kwalifikować jako naruszenie czynności narządu ciała na czas poniżej siedmiu dni;

tj. o przestępstwo z art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zb. z art. 57a §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku (Sygn. akt VII K 364/14):

I. uznał oskarżonego B. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zb. z art. 57a §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to w myśl art. 11 §3 kk na mocy art. 158 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

I. na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 kk w zw. z art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

II. na mocy art. 71 §1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

III. na mocy art. 73 §2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w B.) kwotę 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku ***apelację wniósł oskarżyciel publiczny, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego.***

Zarzucając powyższemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego – art. 57a § 2 kk poprzez nie orzeczenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego T. G. w sytuacji uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego czynu, którego dopuścił się w warunkach chuligańskich, przy braku orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki na podstawie art. 46 kk.

W związku z powyższym wniósł on o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 57a § 2 kk nawiązki na rzecz pokrzywdzonego T. G. w kwocie 500 złotych, a w pozostałej części o utrzymanie wyroku w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy uznając zasadność wniesionej apelacji, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 57 a § 2 kk orzekł od oskarżonego B. R. na rzecz pokrzywdzonego T. G. kwotę 500 (pięciuset) złotych nawiązki, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Z analizy akt sprawy wynika, iż zgodnie z tym co postulował oskarżyciel publiczny w apelacji, doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego. Sąd meriti prawidłowo skazał oskarżonego na podstawie art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zb. z art. 57a §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to w myśl art. 11 §3 kk na mocy art. 158 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zawieszając warunkowo jej wykonanie na okres próby wynoszący 3 lata. Wobec B. R. orzeczono również karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych oraz oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Przy czym uwzględniając art. 57 a § 2 kk, zaniechał obligatoryjnego w tym przypadku orzeczenia środka karnego w postaci nawiązki,

W związku z tym, że na podstawie okoliczności faktycznych przypisano wymienionemu występkowi charakter chuligański, czyli po myśli art. 115 § 21 polegający w tym przypadku na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. Mając to na względzie, Sąd I instancji prawidłowo, na podstawie art. 57 a § 1 kk, wymierzył karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Jednak w przypadku gdy ujawniono pokrzywdzonego, którym jest T. G., powinien również orzec na jego rzecz nawiązkę. Jest to obligatoryjne w tym przypadku, gdyż jak wynika ze skarżonego orzeczenia Sąd Rejonowy nie orzekł ani obowiązku naprawienia szkody, ani obowiązku

zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ani nawiązki na podstawie art.46 kk, które wyłączałyby taki obowiązek w przypadku wymierzania kary za popełnienie występku o charakterze chuligańskim.

Należy ponadto zaznaczyć, iż w pisemnych motywach skarżonego orzeczenia Sąd I instancji przyznał, że „w związku z niedopatrzaniem Sądu w stosunku do oskarżonego nie została orzeczona nawiązka na rzecz pokrzywdzonego”.

Podsumowując powyższe, takie rozstrzygnięcie ewidentnie stanowiło naruszenie przepisów prawa materialnego, w związku z czym Sąd odwoławczy był zmuszony skorygować zaskarżony wyrok w podany sposób.

Sąd Okręgowy przychylił się do wnioskowanej przez oskarżyciela publicznego wysokości nawiązki. Ustalając kwotę 500 (pięciuset) złotych Sąd II instancji kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 kk, w szczególności rozmiarem ujemnych następstw przestępstwa, motywacją sprawcy i sposobem popełnienia przestępstwa. Oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa wnioskując o dobrowolne poddanie się karze, wykazał skruchę, w dodatku jako młodociany sprawca nie był wcześniej karany. Skutki doznanych urazów należało zakwalifikować jako naruszenie czynności narządu ciała na czas poniżej siedmiu dni, a więc lekkiego uszczerbku na zdrowiu. Ponadto, Sąd odwoławczy miał również na względzie to, że oskarżony jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, posiadającym wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu. Pozostającym na utrzymaniu rodziców.

W ocenie Sądu Okręgowego w ten sposób orzeczona kara zrealizuje swe cele prewencji indywidualnej i generalnej. I podobnie jak Sąd I instancji, pozostaje w przekonaniu iż oskarżony wykorzysta daną mu szansę, po raz kolejny nie popełni czynu zabronionego prawem i zrozumie naganność swojego postępowania.

W pozostałym, niekwestionowanym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy i po analizie akt sprawy stwierdził, iż nie wystąpiły jakiegokolwiek uchybienia mogące stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, dające podstawy do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Ponadto, na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się zasadami słuszności, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uwzględniając, że zmiana zaskarżonego wyroku była spowodowana wyłącznie wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, niezawinionym przez oskarżonego.